

+ 75 pct. af 8.200 ÷			
8.000 kr.	150	-	2.446 -
reel husleje			<u>5.754 kr.</u>

Spørgsmål 5:

„Hvilken begrundelse er der for — som foreslået i det nye stk. 6 til § 2 — at indføre en speciel regel i tilfælde, hvor lejen er forhøjet ved genudlejning eller som følge af modernisering?“

Svar:

Det har ved udarbejdelsen af lovforslaget været tilsigtet først og fremmest at forbedre boligsikringsydelseerne for boligtagere i nybyggeriet under hensyn til det forholdsvise høje huslejeniveau i dette byggeri. Den ekstraordinære forhøjelse af huslejeniveauet i nybyggeriet, som har fundet sted i de senere år, har i et vist omfang medført, at boligtagere i dette byggeri har fået en større huslejebyrde end forudsat ved boligsikringsordningens gennemførelse i 1967.

Tilsvarende hensyn gør sig imidlertid gældende også i andre tilfælde, hvor der er sket ekstraordinære forhøjelser af huslejen. Sådanne ekstraordinære husleje-forhøjelser er gennemført i forbindelse med genudlejning og modernisering, og de vil kun i et vist begrænset omfang blive opfanget af den gældende boligsikring. Det synes derfor rimeligt at ligestille disse boligtagere med boligtagere i nybyggeriet og åbne mulighed for i et vist omfang at yde forhøjet boligsikring.

Spørgsmål 6:

„Skal ordlyden af den foreslåede nye bestemmelse i § 2, stk. 6, forstås på den måde, at der ikke kan opnås boligsikring, hvis huslejen er mindre end 20 pct. af husstandsindkomsten?“

Svar:

Der kan i princippet altid beregnes boligsikring efter de gældende regler i § 2, stk. 3, også hvis huslejen er mindre end 20 pct. af husstandsindkomsten (jfr. eksempelvis at en 20.000 kr. stor indkomst har et grænsebeløb på 2.700 kr.).

Hvis boligtagers udgift til leje efter fradrag af boligsikring i henhold til § 2, stk. 3, udgør mere end 20 pct. af husstandsindkomsten, kan boligsikringen beregnes

efter de gunstigere regler i § 2, stk. 4, men kun *indtil* den nævnte udgift til leje er nedbragt til 20 pct. af indkomsten.

Man skal altid anvende de beregningsregler, der medfører det gunstigste resultat for boligtageren, således at boligsikringsydelsen skal beregnes efter reglerne i § 2, stk. 3, hvis dette medfører en højere boligsikringsydelse end boligsikring beregnet efter reglerne i § 2, stk. 4.

Spørgsmål 7:

„Hvilke kriterier har ligget til grund for fastsættelsen af beløbet 59.000 kr. i den foreslåede nye § 2, stk. 4?“

Svar:

Ved boligsikringsordningens indførelse i 1967 udgjorde en skattepligtig indkomst på 30.000 kr. den øverste indkomstgrænse for adgangen til at opnå boligsikring.

Ved ændringen af det skattepligtige indkomstgrundlag som følge af skattefradragrets bortfald i 1968 forhøjedes indkomstgrænsen i boligsikringsloven i overensstemmelse hermed til 40.000 kr., uden at der derved skete en udvidelse af den kreds af boligtagere, der var berettigede til at opnå boligsikring.

For at mildne virkningerne for de boligsikringsmodtagere, der som følge af en måske beskeden nominal lønstigning til en husstandsindkomst på 41.000 kr. eller derover gled helt ud af boligsikringsordningen, gennemførtes ved ændringen af boligsikringsloven i 1970 en nedtrapningsskala op til husstandsindkomster på 49.000 kr., således at der ved stigende indkomster nu sker en jævn udglidning af boligsikringsordningen. Der er således ikke i realiteten sket egentlige forhøjelser af indkomstgrænserne, siden boligsikringsordningen blev indført i 1967.

Da huslejen i nybyggeriet har vist en stærkere vækst end forudsat i 1967, er spørgsmålet om en justering af boligsikringsordningen for boligtagere i nybyggeriet med høje huslejer blevet aktuelt. En fuldstændig ajourføring efter pristallet af den oprindelige øverste indkomstgrænse på 40.000 kr. med en nedtrapning for indkomster op til 49.000 kr. ville medføre en noget højere indtægtsgrense end forslaget 50.000 kr. med en nedtrapning for indkomster op til 59.000 kr. Under henvisning til, at man ved ind-